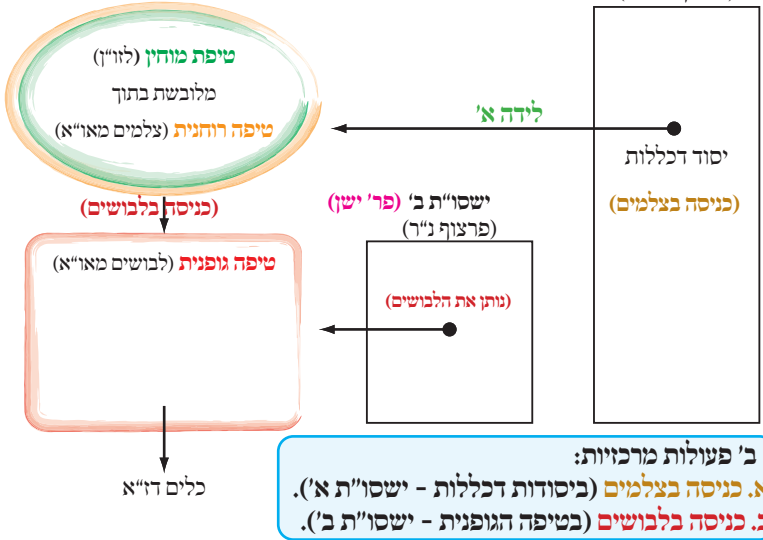

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

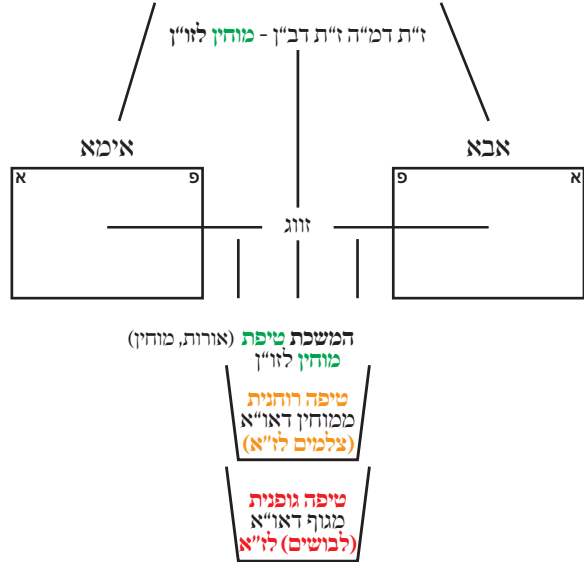
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.
ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

ב
פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

א
כחב"ד דכונה דמ"ה, וח"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

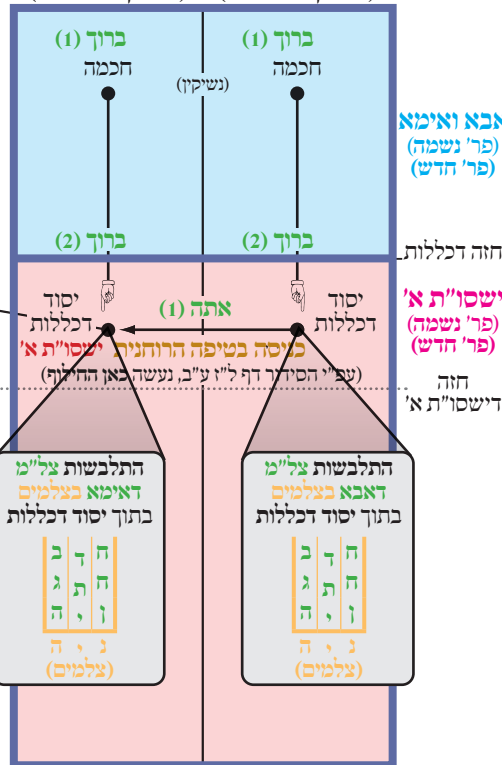
המשכת טיפת מוחין לזו"ן (אורות, מוחין)

טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)

טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

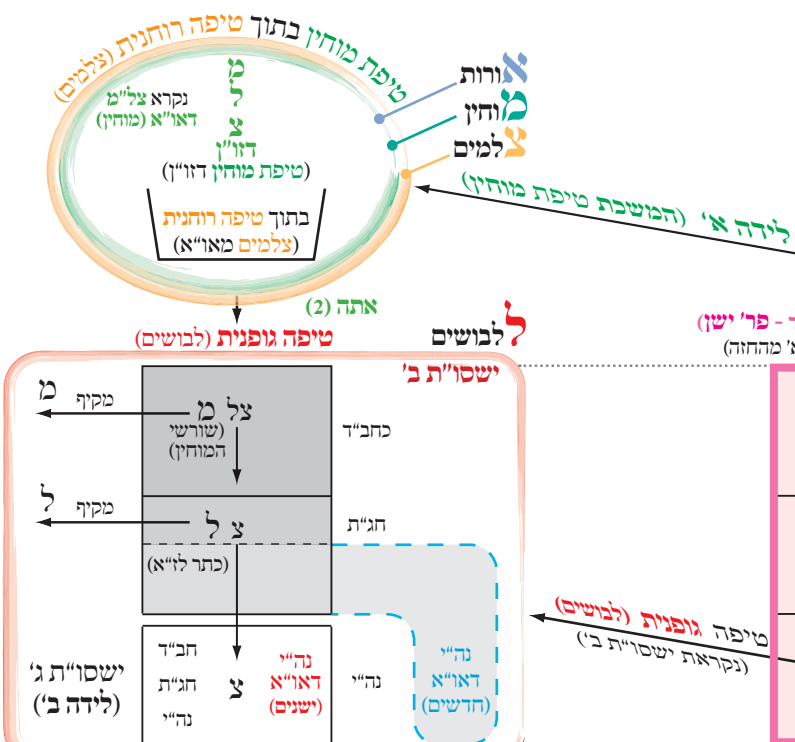
אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

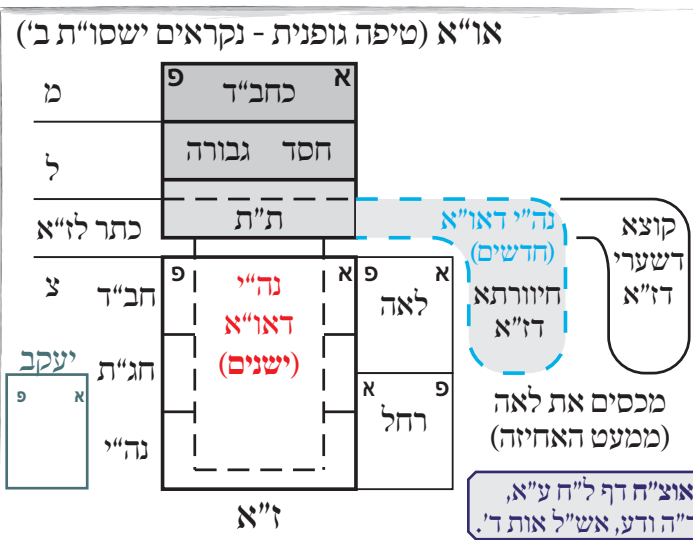
אבא ואימא (פר' נשמה) (פר' חדש)

אש"ל א' (פר' נשמה) (פר' חדש)
חזה דכללות
חזה דישסו"ת א'

ישסו"ת ב' (פר' נ"ד - פר' ישן)
(מלביש ישסו"ת א' מהחזה)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

או"א (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

קוצא דשערי דז"א
נה"י דאו"א (חדשים)
חיוורתא דז"א

מכסים את לאה (ממעט האחיה)

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ורע, אש"ל אות ד'.

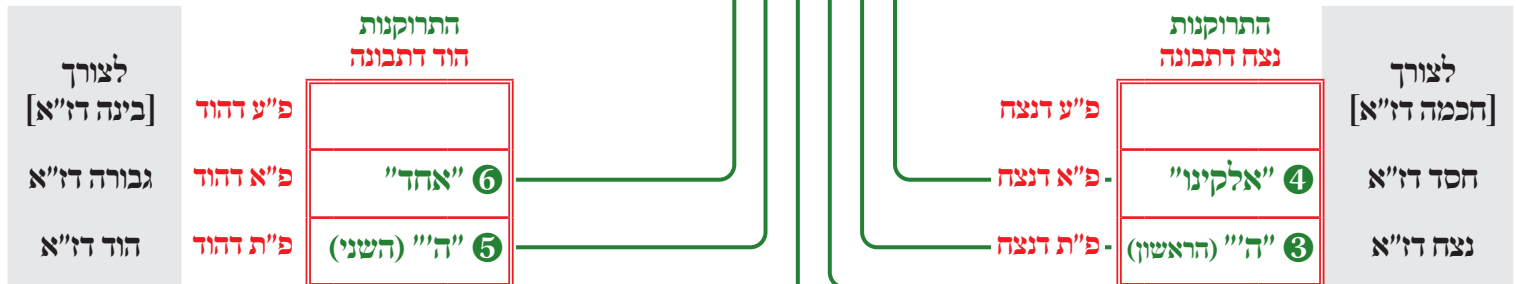
כלים
נה"י מתנתקים מכחב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקנים בז"א.
כניסת מוחין בז"א (פנימי)
כחב"ד
חג"ת
נה"י
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ד דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעכ"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ר ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג' (גם ביש"ס).
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ובעיקר ד"ה ואין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 26.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

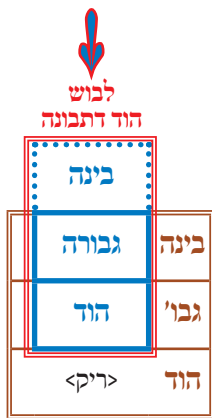
ת"ת דתבונה (לפי נוסח הסידור)

בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.
 באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

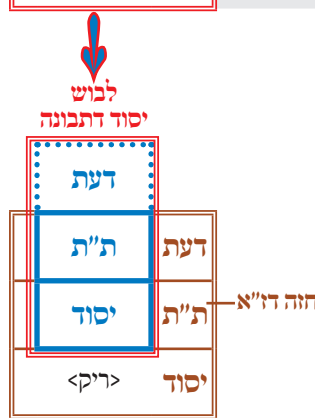

פ"ע דיסוד (יסוד דאימא - יכנס לדעת דז"א)
פ"א דיסוד (עטרת היסוד דאימא - יכנס עד החוזה דז"א)
פ"ת דיסוד (הארה היוצאת מעטרת היסוד - יכנס ליסוד דז"א)

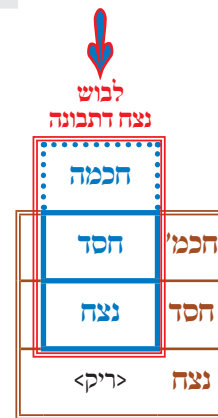
יצודך [דעת דז"א]
 ת"ת דז"א
 יסוד דז"א

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי חח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אחד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

תשובה מ"ש נשכח'ו הוסיפה זעירין
ביסוד ר"ל ביסוד דמלכות וכמ"ש
זכר ומקדש מלך ולא יש סתירה מזל"י
מכר"יג שד"ה גר"י :

(ע) שאלה כתוב נשכח'ו (דכ"ג כע"ב)
וז"ל כנס מ"ן של כזוג הכנה
הוא שורש לשם הויה צ"י ז"ן אשר מקומה
בז"ה דאימא ע"כ ולא כן בסידור בחינת שמע
כתוב כלים דמ"ן כי ידות והמ"ן כי מנלפ"ך
וכה המעלה מ"ן הוא שם צ"ן יעו"ש נמלא
שהמ"ן הוא מנלפ"ך ולא צ"ן וזה היפך מ"ש
נשכח'ו :

ועוד נשכח'ו כתוב דשם צ"ן מקומו בז"ה
דאימא ובסידור כתוב דשם צ"ן ושלשה
זוין מיסוד דאימא חבל מז"ת דאימא כתוב
שם ס"ג וכ"כ נשכח'ו (דכ"ג ע"ג) דז"ת
דאימא הם ס"ג יעו"ש וכיט"ה :

תשובה כתוב בע"ה בער כ"ט [סוף פ"ב]
וז"ל וכזן זה מאד שכל מ"ן
הילוי שנהצטרין בכל פעם כולם הם בחינת
צ"ן זה וכ"י ובהינת שם צ"ן פשוט עם ה"י
זוין הם רוחא אשר הוא המעלה אותם ומאלו
נמשכין אל המלכות צפת כיוקב ע"כ נמלא
זה כשם דצ"ן הוא צחי מ"ן והוא המעלה
מ"ן ושני הבחינות ישנם צ"י ולענין מ"ש
מקומו בז"ה דאימא ר"ל שם צ"ן זה בחינת
כרוחא שנתן חבל לאימא ביסוד שלה וביסוד
נקרא כל שכולל כל הו"ק ומקבל מכל הו"ק
וכן אמר נשכח'ו דשם צ"ן מקומו בז"ת ומ"ש
דכו"ס דס"ג בז"ת דאימא כ"כ ג"כ בע"ה שם
דז"ת דאימא ז' היות דס"ג והג"ר ח"כ א"כ
הרתי איתנהו שם צ"ן הוא כרוחא דשצק
צעלה ביסודה ושם ס"ג בז"ת שצ"ה מבר"יג
שד"ה גר"י :

(עא) שאלה כתוב נשכח'ו [דכ"ג ע"ד]
וז"ל יש די מדרגות צק"ש
ואלו הם ה'י שיכיו צו מוחין פנימיים דקטנות
דאימא ה'י שיכיו צו גם כיוחין מקיפיים
דקטנות דאימא וכ"י וכל הדי בחינות אלו הם
במוחין דקטנות בשמות אלהים ע"כ וקשה
דכידור לא כתוב כולם אלהים אלא דוקא
צק"ש דערצית ודיולר חבל צק"ש שעה"מ

ודקטנות נזכר אהיב דיוחין ושם שדי בחינת
ישראל כיעו"ש וכו"ל היפך שכת"ו ויותר קשה
דנשכח'ו [ד"כ ע"ה] כתוב סדר המוחין
דיוקה כמ"ש בסידור וכו"ל היפך מ"ש צמ"ה
כנז' ול"ע :

תשובה קושיב זו בקשה אותה מכר"י
ז"ל בספר "עולת תמיד" (דמ"ה
ע"ה) וז"ל צמח יש לחקור מה שייכות יש
צק"ש שעה"מ ח"כיה דיוחין צריצו צאחוריים
וצק"ש דקטנות נשד"י שהם מוחין דקטנות
וכלל מוחין דקטנות הם אלהים ולא ח"כיה
שדי ונלע"ד שהם מוחין דקטנות בסוד נח"ש
כנז' בספר קבלת יעקב (דרס"ה ע"ב) עכ"ל
נמלא שמ"ש הרב כל די בחינות הם אלהים
קאי על זמן ק"ש דערצית ודיולר חבל צק"ש
שעה"מ ודקטנות הזמן גורם להיות בחינות
הללו ועיין צפתה עיניו [ד"י ע"ג ד"ה וצטנין]
שהצ"ה מברב צספר מצ"ש [דקכ"ו ע"ה]
שכתב דכך היתה קבלתו בסדר שמות המוחין
יעו"ש צועיין נשכח'ו דרוש י"ב דפסח וכיט"ה.
מהמגיב גר"י :

(עב) שאלה כתוב נשכח'ו [דכ"ה ע"ג]
וז"ל הנה יתבאר חללנו שצפת
לידת התבונה את המוחין דגדלות דז"ה
מתקררין ומלטנין ירכותיה בסוד מ"ש רז"ל
אין התורה מתקיימת חלל צמ"י שממית עלמו
עליה וכ"י והנה עתה צק"ש נכנסין צ"פ תחאין
דללח דאימא בחכמה ובחסד דז"ה וכ"י יעו"ש
ל"ל כיון שצפת ק"ש צווג נמשכו ג"ר ו"ק
דמוחין דאימא ח"כ לפ"י לר"ך ג"כ לכיון צליון
ג"ר דנכ"י והרב נשכח'ו ובסידור לא הזכיר
אלא בלענות ו"ק דנכ"י נשכח היות דפסוק
שמע עוד ל"ל חס יש ליון גם צנכ"י דאצח
או לא כי נראה שר"ך חליון גם צנכ"י דאצח
צק"ש כדי שיתלבשו צהובים המוחין דגדלות
שמלד אצ"ה דמאי שגא מאימא ?

עוד ל"ל חס יש ליון צנכ"י דו"ק הישכוח
ללרך מוחין דקטנות או לא שגראב
שר"ך להיות דצ"י כיון שהפסוק וראיחם על
האזניים הוא רומז לכוד חליון וכמ"ש בע"ה
בער המוחין פ"ג יעו"ש והפסוק מייחי צלודת
העובר

שערי

ענין ק"ש דיוצר

רחמים

כא

העוצר לערך מוחין דקטנות וע"ז כתב הרב שכתב לענין הו"ע"א :

תשובה נעילת א"ח להמשיך הניחוח להכ"י דיבסו"ת אלא ע"ז לענין

וכתב ש"י דק בשם פירקין דה"י דאימא מלפנין כונתו בנתיבות שמת יכו' נרמזו דק אלוהי הברי ע"ה כתב הו"ע"א כולם מלפנין ולכן יבוא בנתיבות נה"י החדשים וע"ז וכן נה"י דלפני יכ"ה בהם לענין שכבר כתב הרב ע"ה נדבר בלוימא וממנה תקום לאצ"ה וכ"כ בסידור הרש"ם בתיבת למען שמו להמשיך סו"ס נה"י החדשים דיבסו"ת לתוך כה"ר דמוק ע"ה מנזרח שהיה בליוון גם נה"י דיב"ס וע"ז נעשו נה"י החדשים וכ"כ להדיא בתיבת בלחצה וע"ז בק"ש לריך לכוון בתיבת אחד להבליט בליוון בג"ר דה"י דלוימא ונה"י דלפני אצל גבי מוחין דעיוצר ויניקה לא כתב הרב נכוון בק"ש בכלטנות נה"י דו"ק דיבסו"ת ע"ז מהרה"ג שד"ה נר"ז בתוספת בלחור :

א"ה עיין צפתת עינים (ד"ז ע"ג ד"ה ואין) מ"ש בענין לענין דעיוצר ויניקה והו"ע"א :

עו **שאלה** נודע שבק"ש כלטנות ששם פירקין דה"י דתבונה צמשה

תיבות דפסוק שמת נמלא שכלטנות חכ"ה קודם המשכת המוחין וקשה שכו"ל הו"ע"א מ"ש בעמודה בתיבת בלחצה שאלו שאלו המוחין ליבסו"ת כ"י אז מוסלקין המוחין חיות ולחות דח"י ת"ת ונכ"י"ס ועולים בח"י העליון דת"ת דיבסו"ת והכברה מנרעת כמ"ש בתיבת בלחצה עכ"פ ל"ל מה נשתנה מזל"ז ?

תשובה מה שכתב בק"ש כלטנות הפירקין קודם ביבולו המוחין זה נרמז

בעלמא נרמז צמשה תיבות כלטנות ו"ק דה"י דלוימא שכתבים צ"ח בק"ש אצל עיקר הכלטנות נעשה נה"י דיבסו"ת השניים שבהם מתלבש צ' דל"ס וזה נעשה אחר שאלו המוחין צמחצ"ד חג"ה דיבסו"ת כ"י ונעשה מ"ר דל"ס נמלא דבק"ש נעשה בליוון ע"ד העמודה בלחצה בלחצה שנעשה בליוון אחר שאלו המוחין מהרה"ג שד"ה יל"ז :

עד **שאלה** כתוב בשכ"ו (דכ"ה ע"ד) וז"ל כונת ייחוד ק"ש וכו'

]

ואז יכ"י כ"י נמשכן אל הו"ע"א חיות בלחצה שמת הרחמים ששם ה"י חלוקה ה"י ששם ה"י מוחין הרחמים וצמחצ"ד שם תכ"י א' המלכות ע"כ ע"ש כ"י לא נמלא מ"ה בסידור בתיבת אחד שמשך משמעות הרחמים ששם חלוקה ה"י ולא נוקי בלחצה צמחצ"ד והו"ע"א :

תשובה עיין בש"ס ח"י מ"ל דרו"ה ה"י דק"ש חות ל"ח בהקשה בן יבנה בל"ש וגדלה

ז"ה ח"י מדבריו הרב ובמ"ש צד"ק הדרוש נוולתי ועיין לעיל בשאלה ס"ח והו"ע"א מהמנוח נר"ז : **עו** **שאלה** כתוב בנכר שלום (דכ"ז ע"ב) וז"ל ועתה צמחצ"ד שמת עיין

לוי"ג ח"ה יבסו"ת צפרל"ק החילוק דכ"ה חלפני"ס בלחצה ע"כ וקשה בלא בנכר שלום (ד"כ ע"ב) צמחצ"ד בהקדמת הברכה כ"י כ"י זיוג דהיות העולמות נעשה ממילא בלא על ידו וז"ל לקבל דמוצ"ד ולהעלות עם הזו"ן לע"ד וז"ן ע"כ ח"כ מנזרח שזו"ג דהיות שכו"ל זיוג דיבסו"ת נעשה בלא ע"י וכו"ל הפך האמור שבו"ן לוי"ג יבסו"ת :

תשובה לעילם זיוג חל"י דיבסו"ת שיה"ל לערך חיות העולמות הוא הו"ע

חמוד נ"ה ע"י אצל עכ"ז בק"ש לריך לכוון לזיוג זיוג החילוק דיבסו"ת כדי להמשיך חלום מוחין דיניקה ע"ד כינת הברכה שמוזוגים זיוג חג"ה לערך מוחין דיניקה אפילו שזו"ג חד"כ הרב כתב בן שלא לריך להעלות מ"ן אצל לערך מוחין דיניקה לריך לזו"ג יבסו"ת ועיין בע"ה שער ס"ג פרק ו' מהרה"ג שד"ה יל"ז :

א"ה הנראה שזו"ג חד"כ הוא שיעור חיות המיכרה ועתה מכונים שזו"ג יבסו"ת להשפיע צד"ו מוחין דיניקה להרבות ככה לזו"ן שיעלו למ"ן לזו"ג הפנימי וזה בין דיניקה דק"ש ובין דיניקה דברכה והו"ע"א :

עו **שאלה** כתוב בנכר שלום (דכ"ז ע"ב) וז"ל בתיבות ה"י חלוקה ה"י

ומשך מיה"י דע"צ דחכמה דח"ה לח"ה ויבסו"ת ולדעותיהם בתיבת ה"י יכוון להמשיך מו"ד דע"צ דמו"ס דח"ה לחה"ן צמ"ה דח"י דלפני ויש"ס בתיבת חלוקה יכוון להמשיך מה"י ראשונה דע"צ דמו"ס דח"ה לחה"ן צמ"ה דח"י דלוימא וצמחצ"ד יבתיבת ה"י השניה יכוון להמשיך מאות ו"ו דע"צ

[לד']

ביוצר ישׁראל

כיון להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים דו"ן)],
דכחב"ד חג"ת (ל"מ) דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס.

(עם מקיפי הל"מ המלוכשים בהם) עם המוחין דיניקה המלוכשים בהם שהם י"ה דאלהים
דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה.
וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות שניהם גי' אל"י.
עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ט' אהיה וט' הויות, ונקודותם כידוע.
שהם [יחידה], חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (כחב"ד) ודנרנח"י דרוח
(חג"ת), דרוח [יניקה], [דנפש (נה"י)] דנשמה (דישסו"ת), דמ"ה דמ"ה ודב"ן (יש"ס):

(כתר) (יניקה) (נה"י) (דישסו"ת)
יחידה דנרנח"י דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

(בג"ה) (כחב"ד)
נשמה דנרנח"י דנח"י,

(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

(חח"ן) (בג"ה) (דד"ת)

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(כחב"ד) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דנח"י, דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

(חח"ן) (כחב"ד)
חיה דנרנח"י דנח"י,

(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

(חח"ן) (חג"ת)

חיה דנרנח"י דרוח,

(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

(בג"ה) (חג"ת)

נשמה דנרנח"י דרוח,

(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

(חח"ן) (בג"ה) (דד"ת)

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(חג"ת) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח, דרוח [דנפש] דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מקיף דחכמה (יו"ד x ה"י)

הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי

גי' ש'

מקיף דבינה (יו"ד x ה"ה)

הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה

גי' ר'

מקיף דחסדים (י"ה דאלה"ים דאלפי"ן)

יוד הא גי' כ"ו

מקיף דגבורות (י"ה פשוט)

יה גי' ט"ו

גי' אל"י

מו' מקיפ' דל"מ דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימי ואמצ')]
דכחב"ד וחג"ת דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב (לו"ח) דנה"י דבינה דז"א [באהבה דבריאה]:
כיון לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת
העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

[לד:]

בערבית ישׁראל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים דיו"ן)],
 דנה"י (צ') דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס.

עם מוחין פנימים דצ' דצלם המלובשים בהם, עם מוחין פנימים דיניקה המלובשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב. ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלובשים בהם, שהם ד' אהיה וד' הויות, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש (צ'), דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן (יש"ס):

(בג"ה) (נה"י)
 נשמה דנרנח"י דנפש,
 (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
 דרוח [דנפש] דנשמה
אהיה
יהוה

(חח"ן) (בג"ה) (דדת"י)
 חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
 (נה"י) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
 דנפש, דרוח [דנפש] דנשמה
אהיה יהוה
יהוה יהוה

(חח"ן) (נה"י)
 חיה דנרנח"י דנפש,
 (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
 דרוח [דנפש] דנשמה
אהיה
יהוה

בינה
 (ריבוע אלהים פשוט)
א אל אלה אלהי אלהים
 גי' ר

חכמה
 (אלהים דיודי"ן)
אלף למד הי יוד מם
 גי' ש

חו"ג דדעת (מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן)

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

גי' אל"י

מוחין פנימים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים)] דנה"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן (יש"ס) [דבינה (לחש)] דנה"י דבינה (ישסו"ת) דז"א [העומד בהיכל אהבה דבריאה]:

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

[לה.].

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה

(ב)
אלהינו
אימא [ותבונה]
מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א
אהיה
יהיה
אלף הי יוד הי
(לבג"ה דאו"א וישסו"ת)

[לאימא ותבונה]

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי הנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע חסד דז"א, לכניסה
בכלי] חכמה דז"א.

(א)
יהוה אלהינו
דעת (תרין מזלין)
מו"י דע"ב דדת"י [דחסדים]
דמ"ס דא"א
אהיה
יהיה
יוד הי ויו הי נוצר
יוד הי וואו הי נקה
(לדת"י דאו"א וישסו"ת)

[לתרין מזלין]

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע הוד דז"א, לכניסה
בכלי] גבורה דז"א.

(א)
יהוה אלהינו
אבא [ויש"ס]
מיו"ד דע"ב דחח"ן
דמ"ס דא"א
אהיה
יהיה
יוד הי ויו הי
(לחח"ן דאו"א וישסו"ת)

[לאבא ויש"ס]

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון הנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע נצח דז"א, לכניסה
בכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים (דיניקה) לעלות מ"ן (עפ"י זה נראה שהבירורים והעליה בפרצופי היניקה), כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' (הגדלות, בירידה) במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

<p>ביוצר (מערכת הכ"ד שעות) יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח, מחסדים דדעת דע"י, לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון נקה מזל י"ג: ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחב"ד (*) דאבא</p>	<p>יוד הי ויו הי ה"ח יהיה יהיה יהיה</p>
--	---

* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקנ"ד ע"ב. [עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ו].

[לה:]

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

א) **אחד**

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה לאה [ורחל], ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א, שבה שם אדנ"י.
[זו"ן ב] אחדות גמורה יאהדו"נה"י

ב) יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הוי"ה (ז"א, מלובש בנוק) וד' אותיות אדנ"י (נוק, ביה"ד המבצע), לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד הי ויו הי	ע"ב
ס"ג	שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד הי ואו הי	ס"ג
מ"ה	הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
ב"ן	חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ג) ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחיה] שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה י"א"י דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ ש"ך ש"ך דינים דזו"ן הנכללים אח"כ (כ*) בה. ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה אלף דלת נו"ן יוד (o) שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

ד) גם יכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחיה] שלו עם הנוק' דז"א, [עם שברי הכלים] עם הרפ"ח ניצוצין [עם זו"ן דקט"י, מהיכל אהבה דבריאה] אל הז"א [היינו אבד"ו - מע"א דף צ' רע"א]

מדריגה ז'	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
יוד הי ויו הי	בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדריגה ה' וז'	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
יוד הי ואו הי	בירורי ב"ן, הנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
יוד הי ואו הי	מספר
מדריגה ג' וז'	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדריגה ב' שהיא ד'	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
י"ה יהו יהוה	בירורי ב"ן, הנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח	

ה) ויכוין לחבר זו"ן, ומתחברת רחל עם לאה (o) יאהדו"נה"י

(החיבור לצורך נתינת כוח לאו"א לברר, מע"א דף צ"א ע"ב. עי' בא"ל ח"א דף נ"ד סע"ב)

* עי' שם משמעון דף קס"א סע"א, המיתוק נעשה בנסירה (בתיבת באהבה).

o אדנו"ת מלא מראה על שלימות הנוק'.

◇ עי' שע"ר ח"א ש' ע"ח.

גם יכוין להמשיך מזה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס, מוחין דהוי"ה ואדנ"י עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְאֱהָדוּנָה"י

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דהוד דתבונה, ולהעלותו לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דזו"א, לכניסה בכלי] בינה דזו"א

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם [כל] אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע ישראל, עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דזו"א, עם הבירורים הנז', למ"ן לאו"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אלהים

אֱלֹהִים
יְהוָה
אלהים

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אלהים

[לז:]

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה (כתוצאה של יחוד דנשיקין).

(מערכת כ"ד שעות).

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

(כאן נעשה יחוד גופא בגופא - וחילוף) ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו,

שאַימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצלם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף).

ועי"ז נכלל הצלם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דבינה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס (ביסוד דכללות).

ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דבינה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דתבונה.

[לה:] וואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [דג"ר] [דישסו"ת הא', וכל צלם כלול מיי"ס שבו דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל. ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכתב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לכתב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצלם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכל) שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצלם.

ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג'). ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' צ' דצלם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

(א) (ב) עיין הגהות בסוף הספר.

◇ צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.

[ע"א:]

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת
 וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם המוחין שבה
מנצפך

ומכללותם (כ"ב אתוון) וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
 נעשה כלי יסודה ו' המ"ן שבה ו**מנצפך** (ביסודה)

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

בְּאֵהָבָה

יכוין למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולזהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (◊) דז"א (במנחה או ערבית דנוק') דבריאה.

ולברר מהק"ק הנז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(בשחרית - דכלים פנימים. במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים.)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדריגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדריגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' מספר יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדריגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדריגה ב' שהיא ד' י' יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולזהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מדף ס"ח ואילך יש"ב.
 ◊ עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

[עד:]

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'

אֵלֶּהֶם יְהוָה

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אַלְף יוֹד הֵי יוֹד וּיָו הֵי הֵי

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאו"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאו"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

אֵיִרְיָוִיִּרְיָוִיִּרְיָוִיִּ

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),

ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאו"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאו"א וישסו"ת, והם

ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

אֵיִרְיָוִיִּרְיָוִיִּרְיָוִיִּ

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת.

ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים

מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מִלְךְ

מלכות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֵלֶּיָהּ	אֵלֶּיָהּ	אֵלֶּיָהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בוכו

ג' כלי כתר דנוק'

יְוֹד־וָאוֹ וְוָאוֹ וְוָאוֹ
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
 ה, הֵי־הֵי, הֵי־הֵי, הֵי־הֵי
 ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שגשוארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים.

◊ ע"י שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחור שנבנה הפנים שלהם, בבא"י.